

Manifest

Preparació: Zona Nou Barris

AFRONTAR LA POR EN FRATERNITAT I CONFIANT EN DÉU

L'Evangeli ens canvia la vida. Volem transmetre'l arreu. No volem quedar-nos amb l'exclusiva d'aquesta Bona Notícia.

La realitat de la dona reclama una resposta decidida a la societat en general i en particular a l'Església que ha de permetre no haver de parlar de la seva situació o de la necessitat de tenir quotes de paritat perquè haurem assolit una veritable igualtat en tots els àmbits.

Comprovem que cada cop hi ha menys capellans disposats a acompanyar els grups i acostar-nos la paraula que ens allibera. Aquesta és una dificultat que obliga els laics a prendre un paper cada cop més actiu i central en les nostres comunitats cristianes i també a l'ACO.

La precarietat laboral persisteix amb la davallada de drets que fins fa ben poc pensàvem que estaven consolidats.

Tot va massa ràpid. La qualitat de la feina no preocupa, només hi ha interès per la quantitat i la producció. De vegades els joves treballadors poden seguir el ritme vertiginós de la maquinària productiva, avesats a unes condicions cada cop més dures de pèrdua de drets, mentre la situació de les persones més grans tendeix a ser d'expulsió i centrifugació del món del treball.

La situació es veu agreujada en els casos de la gent que s'hipoteca (el preu dels pisos està arribant als nivells d'abans de la crisi) o la temporalitat (mestres i professors, per exemple, veuen els seus contractes en suspens durant les vacances dels alumnes).

Hem de fer paleses altres realitats, com la del treballador que se sent culpable perquè cobra “en negre” quan la responsabilitat és de qui decideix el sou i les condicions del treball, o la por a perdre la feina o a perdre-ho tot, atada per la por a l’estranger, boc expiatori de la mala consciència dels explotadors, que no dubten a fer servir les *fake news* per controlar la veritat.

L’Evangeli ens parla:

Tot d’una es va aixecar una gran tempesta en el llac, fins al punt *que les onades cobrien la barca. Però Jesús dormia. Ells van anar a despertar-lo i li deien: Senyor, salva’ns, que ens enfonsem! Ell els diu: Per què sou tan covards, gent de poca fe?* (Mt 8,23-27)

Us he dit això perquè en mi trobeu la pau. En el món passareu tribulacions, però tingueu confiança: jo he vençut el món (Jn 16,33)

Hem de sentir-nos cridats, hem d’afrontar la por confiant en Ell. Hem de viure la força que ens dona l’Evangeli i ser proactius a l’hora d’explicitar-lo, fent-ho amb goig i esperança.

Cal que comencem a plantejar-nos l’evangelització com un repte per als laics. S’han de trobar alternatives, amb laics que siguin referents de les zones on no s’hi arriba, amb valentia i decisió per dur a terme la tasca que volem desenvolupar.

Convidem els altres a conèixer la Bona Nova i no quedar-nos tancats en nosaltres mateixos. Fem visible la realitat de la dona a l’Església i canviem-la. Hem d’assumir que les notícies falses, la peixera des de fora de la qual ens observen i les explicacions gruixudes, simples i populistes, conformen un engranatge que ens aixafa, ens deshumanitza i ens fa esclaus a canvi de la seguretat que creiem que ens envolta.

No ens conformem amb tot això. Hem d’aconseguir alliberar-nos de les pors, l’odi i el desconeixement des d’una posició de confiança vers Déu i de fraternitat cap als altres: el món dels immigrants, dels modestos, dels marginats és el nostre món i això ens ha de portar a fer tasques que mostrin que també els laics hem de prendre responsabilitats.

Endavant!